

УГОДА

між Україною і Республікою Узбекистан про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 10.11.94 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 02.06.95 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ: 25.07.95 р.

Україна і Республіка Узбекистан,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи (прибуток) і майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політикоадміністративного підрозділу, або місцевої влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи (прибуток) і на майно вважаються всі податки, що стягуються від загальної суми доходу та вартості майна або з елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна.

3. Податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:

а) в Україні:

(i) податок на доходи підприємств;

(ii) прибутковий податок з громадян;

(iii) податок на майно підприємств;

(iv) податок на нерухоме майно громадян;

(надалі "податки України");

б) у Республіці Узбекистан:

(i) податок на доходи підприємств, об'єднань і організацій;

(ii) прибутковий податок з громадян Узбекистану, іноземних громадян і осіб без громадянства;

(iii) податок на майно підприємств;

(iv) податок на майно фізичних осіб;

(надалі "податки Узбекистану").

4. Ця Угода поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які будуть стягуватися однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Угоди, в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

а) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

б) термін "Узбекистан" означає Республіку Узбекистан і при використанні в географічному значенні включає її територію, внутрішні води, повітряний простір над ними, де Республіка Узбекистан може здійснювати суверенні права і юрисдикцію, включаючи права на використання надр і природних ресурсів відповідно до норм міжнародного права і де діє законодавство Республіки Узбекистан.

с) термін "громадянин" / "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, партнерство і асоціацію, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

д) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Республіку Узбекистан;

е) термін "особа" означає фізичну особу, будь-яку юридичну особу і будь-яке об'єднання осіб, що створене відповідно до законів Договірної Держави і розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

ф) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання, включаючи акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або будь-яку іншу юридичну особу або організацію, що обкладаються податком на доход (прибуток);

г) терміни "підприємство Договірної Держави" та підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом однієї Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, залізничним або автомобільним транспортним засобом, що здійснюється підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли таке перевезення здійснюється між пунктами, що знаходяться на території другої Договірної Держави;

i) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника, і, стосовно Республіки Узбекистан - Державний податковий комітет Республіки Узбекистан або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в Угоді, має те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода, якщо з Контексту не випливає інше.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. При застосуванні цієї Угоди вираз "резидент однієї Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця реєстрації, місця знаходження фактичного керівного органу або іншого аналогічного критерію. Цей термін, проте, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки на основі того, що вона одержує доход з джерел або майна в цій Державі.

Термін також включає Уряд Договірної Держави або його політикоадміністративний підрозділ, або місцеві органи влади. Він також включає будь-яку пенсійну чи іншу форму допомоги робітникам, а також будь-яку благодійну організацію, створену відповідно до законів Договірної Держави.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається згідно з такими правилами:

a) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може, бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;

d) якщо вона є громадянином / національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

4. Незважаючи, на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання або демонстрації, або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать цьому підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

c) утримання - запасів товарів або виробів, що належать цьому підприємству, виключно з метою переробки їх іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для цього підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, що має підготовчий або допоміжний характер в інтересах тільки цього підприємства;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умов, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, що виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти або утримує запаси товарів та виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярна поставка цих товарів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство однієї Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) відділення;

c) контору;

d) фабрику;

е) майстерню;

ф) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

г) споруди або склади, що використовуються як торговельна точка.

3. Термін "постійне представництво" також включає:

а) будівельний майданчик або будівельний, монтажний або складальний об'єкт або послуги, пов'язані з наглядом за виконанням цих робіт, якщо тільки такий майданчик або об'єкт існують більше 12 місяців, або такі послуги надаються більше 12 місяців; і

б) установку або споруду, що використовується для розвідки природних ресурсів або послуги, пов'язані з виконанням цих робіт, або бурову установку, або судно, що використовуються для розвідки природних ресурсів, якщо тільки таке використання триває більше 12 місяців, або такі послуги надаються більше 12 місяців; і

с) надання послуг, включаючи консультаційні послуги резидентами через службовців або інший персонал, найнятий резидентом з такою метою, але тільки якщо діяльність такого характеру триває (для такого або пов'язаного з ним проекту) в межах країни більше 12 місяців.

таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого/ іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави під нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), розташованого в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" буде мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін буде в будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві; права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові і повітряні судна, залізничні та автомобільні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання нерухомого майна в будь-якій іншій формі.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як вказано вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, що стосується:

a) цього постійного представництва;

b) продажу в цій другій Державі товарів чи виробів, що співпадають або схожі з товарами або виробами, що продаються через постійне представництво; або

c) іншої підприємницької діяльності, здійснюваної в цій другій Державі, яка за своїм характером співпадає або схожа з підприємницькою діяльністю, що здійснюється через таке постійне представництво.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі такому постійному представництву зараховується прибуток, який воно могло б одержати у випадку, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні доходів (прибутку) постійного представництва повинні відраховуватися витрати, понесені для цілей діяльності цього постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати незалежно від того, чи понесені ці витрати в Державі, в якій розташоване постійне представництво, чи за її межами.

Не допускається відрахування постійному представництву сум, що сплачені його головному підприємству (офісу) або будь-якому іншому підприємству (офісу) резидента шляхом виплати роялті, зборів або інших подібних платежів за користування патентами або інших прав, або шляхом виплати комісійних за надані конкретні послуги, чи за менеджмент, або шляхом виплати процентів за суму, позичену постійному представництву.

4. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для цього підприємства.

5. Для цілей попередніх пунктів доход (прибуток), що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки не буде достатньої і вагомої причини для зміни.

6. Якщо прибуток включає види доходів, що розглядаються окремо в інших статтях: цієї Угоди, положення цих статей не зачіпаються положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Доходи (прибутки), одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських і повітряних суден, залізничних чи автомобільних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті доходи від експлуатації морських та повітряних суден, залізничних чи автомобільних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях включають дохід від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі транспортних засобів, включаючи використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів).

3. Положення пунктів 1 і 2 застосовуються також до прибутку від участі в пулі, спільному підприємстві чи міжнародній організації по експлуатації транспортних засобів.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави, і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але через наявні причини не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до доходу (прибутку) цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в (доходи) прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином, включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть при потребі проконсультуватися один з одним.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом однієї Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак, такі дивіденди можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач дивідендів фактично має на них право, то податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів валової суми дивідендів.

Цей пункт не стосується оподаткування стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, також як дохід від інших корпоративних прав, який підпадає такому ж податковому регулюванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, в залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту Другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак, такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від валової суми процентів.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої "сплачуються проценти, дійсно, "відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає

оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

7. Положення цієї статті не застосовується, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

8, Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, будуть звільнятися від оподаткування в цій Державі, якщо:

а) фактичним власником процентів є Уряд іншої Договірної Держави або місцеві органи влади, або будь-які інші органи цього Уряду або місцевих органів влади;

б) фактичним власником є Національний банк України або Центральний банк Республіки Узбекистан ("банк банків" Договірної Держави), організація по гарантуванню державних експортних і імпорتنих кредитів або інші подібні організації, яким відповідно до законодавства Договірної Держави делеговані відповідні права.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі, якщо цей резидент є фактичним власником цих роялті.

2. Однак ці доходи можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але податок, що визначається таким чином, не може перевищувати 10 процентів валової суми надходжень. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Угоди залежно від обставин.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

6. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передані прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі прав.

7. Роялті вважаються такими, що виникли у Договірній Державі, якщо вони сплачені за використання або право використання прав або майна в цій Державі.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Угоди і яке перебуває у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину підприємницького майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

3. Доходи, що одержуються резидентом однієї Договірної Держави від відчужування морських або повітряних суден, залізничних або автомобільних транспортних засобів, що використовуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації цих транспортних засобів, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

4. Доходи від відчужування будь-якого іншого майна, ніж те, про яке йде мова у пунктах 1, 2 і 3 цієї статті, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі. Проте такий доход може також оподатковуватись в іншій Договірній Державі, якщо:

а) фізична особа володіє або володіла регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення своєї діяльності; або

б) фізична особа перебуває або перебувала в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що перевищують у сукупності 183 дні у даному календарному році;

і тільки в частині, що відноситься до послуг, що їх було надано в цій іншій Державі.

2. Вираз "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

З урахуванням положень статей 16, 18, 19, і 20 цієї Угоди платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержані у зв'язку з цим винагороди можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Незалежно від положень пункту 1 цієї статті винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- a) одержувач знаходиться в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом календарного року; і
- b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- c) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, залізничного або автомобільного транспортного засобу, що використовуються в міжнародних перевезеннях, можуть оподатковуватись в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує ці транспортні засоби.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

Гонорари директорів та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Угоди доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, що здійснюється працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Угоди оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, про який йде мова у цій статті, буде звільнено від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність в значній мірі фінансується за рахунок суспільних фондів тієї Держави і другої Держави, або якщо ця діяльність здійснюється на основі угоди про культурне співробітництво, яка укладена між Договірними Державами.

СТАТТЯ 18

Пенсії та інші подібні виплати

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Угоди пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою і будь-які ренти, що сплачуються такому резиденту, підлягають оподаткуванню тільки в Державі, з якої переводяться ці платежі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, виплачувану фізичній особі періодично у визначений термін, під час її життя або під час визначеного періоду часу із зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної і повної компенсації (відмінної від послуг, що надаються).

3. Аліменти або інші аналогічні виплати на користь резидента Договірної Держави можуть оподатковуватись в цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є громадянином / національною особою цієї Держави;

або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із фондів, створених ними, фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і громадянином / національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 будуть застосовуватись до винагороди і пенсій стосовно послуг, що здійснюються у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти, викладачі і наукові співробітники

1. Платежі, одержувані студентом, аспірантом або стажером, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій Договірній Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання,

навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

2. Таким же чином винагорода, отримувана викладачем або науковим співробітником, який є або був безпосередньо перед приїздом в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі переважно з метою викладання або проведення досліджень, звільняється від оподаткування в цій Державі протягом двох років стосовно винагороди за таке викладання або проведення досліджень.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються в першій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доход від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Угоди, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з якими одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди залежно від обставин.

СТАТТЯ 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене нерухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене нерухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, залізничним і автомобільним транспортом, що експлуатуються резидентом Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також нерухомим майном, пов'язаним із здійсненням таких перевезень, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи, майна резидента Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

1. У випадку України подвійне оподаткування буде усуватися таким чином:

з урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на узбецький податок, сплачуваний за законодавством Республіки Узбекистан та відповідно до цієї Угоди прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна, що підлягає оподаткуванню, із

джерел в Республіці Узбекистан, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, щодо яких обчислюється український податок.

2. У випадку Республіки Узбекистан подвійне оподаткування буде усуватися таким чином:

якщо резидент Республіки Узбекистан одержує дохід в Україні, який відповідно до положень цієї Угоди може оподатковуватись в Україні, то сума податку на цей дохід, що підлягає сплаті в Україні, може бути вирахована з податку, що стягується з такої особи у зв'язку з доходом в Республіці Узбекистан. Таке вирахування, проте, не буде перевищувати суму податку Республіки Узбекистан на цей дохід, що розрахована відповідно до її податкового законодавства і правилами.

СТАТТЯ 24

Недискримінація

1. Громадяни / національні особи Договірних Держав не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися громадяни / національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується незалежно від положення статті 1 до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в цій другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі.

3. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 4 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, повинні з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

5. Жодні положення цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що зобов'язують будь-яку з Договірних Держав надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні пільги, вирахування і скидки для податкових цілей, наданих її резидентам.

СТАТТЯ 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не відповідно до положень цієї Угоди, він може, незважаючи на засоби захисту, передбачені національним законодавством цих Держав, представити свій випадок на розгляд до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, громадянином якої він є. Заява

повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, яка призводить до оподаткування, що не відповідає положенням Угоди.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди.

4. Компетентні органи Договірних Держав будуть намагатися вирішувати за взаємною згодою будь-які питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Угодою.

СТАТТЯ 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав будуть обмінюватися інформацією, необхідною для виконання положень цієї Угоди або внутрішнього законодавства Договірних Держав стосовно податків, на які поширюється Угода, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Угоді. Будь-яка інформація, отримана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденціальна і буде розкрита тільки особам або органам, включаючи суди і адміністративні органи, які займаються оцінкою або стягненням, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи чи органи будуть використовувати інформацію лише з такою метою. Ця інформація може бути розкрита в ході відкритого судового засідання або при прийнятті судових рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що зобов'язують компетентні органи однієї з Договірних Держав:

а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законам та адміністративній практиці однієї з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики в одній з Договірних Держав;

в) надавати інформацію, яка розкриває будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державним інтересам.

СТАТТЯ 27

Члени дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Угоді не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

СТАТТЯ 28

Вступ у чинність

1. Кожна з Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури введення у чинність цієї Угоди. Ця Угода вступає в чинність у день останнього такого повідомлення, обміну ратифікаційними грамотами і її положення будуть мати дію:

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Угоди в чинність;

(ii) стосовно податків на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Угоди в чинність;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Угоди у чинність;

б) у Республіці Узбекистан:

(i) стосовно податків, що стягуються у джерела, з сум, сплачених або нарахованих першого або після першого дня третього місяця, наступного за місяцем, у якому Угода вступає в чинність;

(ii) стосовно інших податків за оподатковувани періоди, що починаються першого або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода вступає в чинність.

СТАТТЯ 29

Завершення чинності

Ця Угода залишається в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Угоди шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за 6 місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня вступу в чинність Угоди.

У такому випадку чинність Угоди буде припинено:

а) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(ii) стосовно податків на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятий або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

б) у Республіці Узбекистан:

(і) стосовно податків, що стягуються у джерела, з сум, сплачених або нарахованих першого або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(іі) стосовно інших податків на доходи або майно - за оподатковувані періоди, що починаються першого або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

Вчинено в Києві 10 листопада 1994 року, у двох примірниках українською, узбецькою і російською мовами, всі тексти мають однакову чинність. У разі виникнення розбіжностей в тлумаченні положень цієї Угоди за основу приймається текст, викладений російською мовою.

За Україну

(підпис)

За Республіку Узбекистан

(підпис)